

Cova del Pi

Olèrdola

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	A la vessant N del torrent de les Jonqueres a Viladellops. Quasi dalt de la cinglera
Emplaçament	Des de l'ermita de Sant Joan, 500 m camí de la cinglera i descendre pel vessant muntanyós, al S

Coordenades:

Latitud:	41.30286
Longitud:	1.7324
UTM Est (X):	393881
UTM Nord (Y):	4573153

Classificació

Número de fitxa	08145-43
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Prehistòric Neolític Edats dels Metalls Antic Ibèric Romà
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Catàleg de Béns protegits. POUM DOGC 29/01/2008
Data aprovació:	dj., 20/09/2007 - 12:00
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 011A00001
Autoria de la fitxa	Tríade scp
Data de registre de la fitxa:	dl., 04/06/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió:	dc., 06/05/2020 - 10:00

Descripció

L'entrada de la cavitat s'obre al S/SW i té unes mides de 3m d'amplada en la part principal, l'alçada màxima no sobrepassa el 1,5 m (0,30 m en la part més profunda) i de profunditat té uns 6 m. Davant la cova hi ha una petita plataforma de rocalls, molt emmascarada per la vegetació, d'uns 2-3 m d'amplada. Des d'ella es domina una visual estratègica: a l'est terrenys fèrtils de conreu al fons de la fondalada, al S el curs del torrent (en aquest sector amb el traçat de dos meandres força pronunciats), l'entorn és de bosc i matollar, molt degradats a causa de l'incendi forestal que es va produir l'any 1994. A l'interior de la cova és probable que es conservi part del sediment intacte en la part més profunda de la cavitat (0,5 m de potència en un petit sector), la resta de l'espai està exhaurida per la intervenció efectuada l'any 1955. S'han documentat: 2 contes discoïdals de pedra calcària de 8 i 10 mm de diàmetre respectivament, 1 nucli de sílex, 1 ascla de sílex, 7 fragments d'un vas de ceràmica a torn, d'època íbero-romana, una peça dentària humana, un molar d'equus. En principi, sense que es puguin extreure conclusions definitives es poden distingir dos moments cronològics: una primera utilització de la cavitat en època neolítica / calcolítica (peces d'ornament i indústria lítica) i una segona fase durant el període ibèric / romà. Els diversos elements en conjunt fan pensar en una utilització esporàdica i de caràcter sepulcral (amb presència de restes antropològiques). Cal destacar que a la part superior de la cinglera, a sobre de la cova, encara es poden distingir fragments de sílex (ascles deshidratades).

Observacions:

La cova fou descoberta per Jaume Vives el novembre de 1955. El mes següent fou excavada per Joan Bellmunt, delegat d'excavacions arqueològiques de Vilanova.

Bibliografia

BELLMUNT, J. (1955). Crónica de la Sección de Arqueología. Boletín de la Biblioteca-Museu Balaguer, Vilanova i la Geltrú. BELLMUNT, J. (1962). Notas de arqueología de Cataluña y Baleares-II. Olérdola. Ampurias, v. XXIV. PINTA RODRÍGUEZ, J. (1983). Repertori de cavitats d'interès arqueològic de la província de Barcelona. Olèrdola. Exploracions, Espeleoclub de Gràcia n. 7. Barcelona. RAURET, A.M^a. (1963). El Proceso de la Primitiva población en el Panadés. Tesis de Licenciatura per la Universitat de Barcelona. Barcelona. VIRELLA, X. (1973). Prospeccions al fondal de Viladellops. Agrupació Excursionista Talaia. Vilanova i la Geltrú.

